

Choosing to Fly

Michal Rotman - Laor

The hectic field of painting in Michal Rotman Laor's works of art is full of colors multifaceted and multi - styled. In her present exhibition Michal chooses to fly with emotions, experience and with her subconscious towards the canvas surface. It does just cover the surface with pigment or the basic need for direct experimental element, but it also defiance intellectual excess which is so prevalent in visual culture and is also a counter reaction to the overexposure to technology and the visual flood of screen-images which offer no more than a sterile, synthetic experience.

In each painting there is a figurative point of view. The Israel landscapes are used as models in her work. We also find mental and remembrance landscapes which project mindsets on the canvas and unify the images grouped in the paintings.

The lines and colors which move in rhythmically, blur the differences between the opposite signs and confront them. The soft lines of the organic entity are confronted by the geometric and rigid lines of the components that build the composition.

1. The painting can be political but Michal feels that our world is full of political ideas and the mass-media gives an overdose of it any way so, she has found her unique way and her work invites the viewer to share a new experience, have a conversation with his or her eyes which may even lead to a discussion or debate. Painting can build a new order and even settle a dispute.

In her exhibition Michal Rotman Laor delves into painting which converses with Western traditions of the past, extracting therefrom a set of visual messages pertaining to our times. The contents of her painting project on the current mindsets. For the most part, however, her work dose not aspire to prove something, to make a claim, or cast doubt. It is Immersed in the realms of personal expression and reluctant to take a decisive stand in the tangle of intra-painterly dialectics.

Advertising

Curator: Varda Steinlauf

בוחרת לעוף

מיכל רוטמן לאור

שדה הציור של מיכל רוטמן לאור מלא בצבעים רב ססגוניים ועתירי פנים. בתערוכתה הנוכחית "בוחרת לעוף" בוחרת האמנית לעוף עם הרגש. עם החוויה עם התת-מודע שלה אל עבר משטח הבד. זה איננו רק כיסוי המשטח בפיגמנט או צורך בסיסי ביסוד חווייתי ישיר אלא התרסה כנגד העודפות האינטלקטואלית הנוכחת כל כך בתרבות החזותית וההתמסרות לטכנולוגיה ולהצפה החזותית של דימויי מסכים המציעים מגע סטרילי וסינתטי.

בכל עבודה ועבודה נמצא נקודת מוצא פיגורטיבית. נופי הארץ המשמשים כתבנית נוף מולדתה של מיכל, נופים מנטליים ונופי זיכרון המשליכים הלך רוח שמאחד את הדימויים המתקבצים בציורים. אלו מהווים התכוונות שאינה מודעת לעצמה ושיש בה מן הקמאיות והארכיטיפיות של כל מעשה פולחן - מעשה היצירה. השפה הציורית של קווים ושל צבע המתנועעים בקצביות ומטשטשים את ההבדלים בין הסימונים השונים - מובאים כל פעם מחדש לכדי עימות. הקוויות הרכה והגולשת של היישויות האורגניות מעומתת בסופו של דבר עם הקוויות הנוקשה והגיאומטרית (הרשומה במקרים רבים בעזרת סרגל) של מרכיבי החלל.

כמו רבים אחרים גם מיכל רוטמן לאור חשה גודש מן המציאות, היא חשה שאין עוד טעם לחשוף את הפוליטי. את היותנו נתונים לחסדי מערכות של כוח ושליטה. אין צורך לחזור ולעשות באמנות את מה שבכל מקום ברור לעין. אין הכרח לחזור באמנות על האקטיביזם שבמציאות, בכל שיטוט ברחוב היא חשה שהמציאות מעוררת וחזקה יותר מכל אמנות ביקורתית העוסקת בניתוח של מנגנוני כוח.

הציור יכול להיות פוליטי גם באופן אחר; טמונה בו הזמנה לפתח עבור המבט מסגרות דינמיות וכך לאפשר לצייר, ובעקבותיו לצופה, יצירה של אזוויי הידברות. הציור מכונן מרחב מקביל, אך מוחשי, שבו ניתן להיפגש, להחליף הגדרות, להתווכח ואפילו להסכים. הציור יכול ליישב ניגודים, לבנות סדרים ולאפשר לנו לחיות בשלום בעולם כאוטי.

מיכל רוטמן לאור מתבוננת במעשה הציור דרך פריזמות של מסורות העבר ודולה מתוכן שורה של מסרים חזותיים. הציור שלה מקרין בתכניו את הלך הרוח העכשווי החף מכל ניסיון להוכיח משהו, לטעון טענה או להטיל ספק. בהיותו שרוי במחוזות המבע האישי ונמנע מנקיטת עמדה נחרצת בנפתולי הדיאלקטיקה הפנים - ציורית.

אוצרת: ורדה שטיינלאוף

מידעון



